

دانشگاه گنبد کاووس

نشریه "تحقیقات کاربردی اکوفیزیولوژی گیاهی"

دوره اول، شماره چهارم، زمستان ۹۳

<http://arpe.gonbad.ac.ir>

اثر باکتری‌های محرک رشد همراه با محلول پاشی منگنز و روی بر صفات مورفولوژیک و رویشی ریحان (*Ocimum basilicum* L.)

سیده حدیثه بهاری ساروی^۱، همت‌اله پیردشتی^{۲*}، یاسر یعقوبیان^۳

^۱دانشجوی دکتری فیزیولوژی گیاهان زراعی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی شاهرود، ایران،

^۲دانشیار گروه زراعت، پژوهشکده ژنتیک و زیست فناوری کشاورزی طبرستان، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ایران،

^۳دانشجوی پژوهشکده ژنتیک و زیست فناوری کشاورزی طبرستان، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۲/۱۴ ؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۷/۲۴

چکیده

به منظور بررسی اثر باکتری‌های محرک رشد و محلول پاشی عناصر کم‌مصرف منگنز (Mn) و روی (Zn) بر صفات مورفولوژیکی و رویشی گیاه ریحان (*Ocimum basilicum* L.)، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در سال ۱۳۹۰ اجرا شد. فاکتورهای آزمایشی شامل تلقیح باکتری در سه سطح عدم تلقیح، تلقیح با باکتری‌های از توباکتر و آزوسپیریلوم (AZB+AZL) و تلقیح با آزوسپیریلوم، سودوموناس و باسیلوس (AZL+PSF+BAS) و عناصر کم‌مصرف در چهار سطح (شاهد، منگنز، روی و منگنز+روی) بود. نتایج آزمایش حاکی از آن بود که ارتفاع بوته ریحان با کاربرد AZB+AZL و AZL+PSF+BAS همراه با محلول پاشی روی به ترتیب ۳۳ و ۲۹ درصد و سطح برگ در تلقیح با AZL+PSF+BAS و محلول پاشی منگنز+روی به میزان ۱۵ درصد نسبت به شاهد به ترتیب افزایش معنی‌دار و غیرمعنی‌دار نشان دادند. کاربرد AZB+AZL و AZL+PSF+BAS طول گل‌آذین را به ترتیب ۳۳ و ۲۵ درصد نسبت به عدم تلقیح بهبود بخشید. همچنین، کاربرد AZL+PSF+BAS همراه با روی وزن تر ساقه، برگ و بوته و وزن خشک برگ را به ترتیب ۴۵، ۸۵، ۶۳ و ۴۸ درصد نسبت به شاهد به طور معنی‌داری افزایش داد. وزن خشک ساقه پس از تلقیح گیاه با باکتری‌های AZB+AZL و محلول پاشی روی و روی+منگنز از ۳۳ تا ۵۰ درصد نسبت به تیمار عدم تلقیح افزایش یافت. همچنین، کاربرد هم‌زمان از توباکتر و آزوسپیریلوم و محلول پاشی روی و روی+منگنز موجب بهبود ۱۷ تا ۳۰ درصدی وزن خشک بوته گردید. در مجموع، نتایج بیانگر پاسخ مثبت گیاه ریحان به کاربرد هم‌زمان باکتری‌های محرک رشد و محلول پاشی توأم عناصر کم‌مصرف روی و منگنز بود.

واژه‌های کلیدی: باکتری‌های محرک رشد، روی، ریحان، صفات مورفولوژیک، منگنز

*نویسنده مسئول: h.pirdashti@sanru.ac.ir

مقدمه

در حال حاضر یک‌سوم داروهای مورد استفاده بشر منشأ گیاهی داشته و نیاز روزافزون کارخانه‌های داروسازی به ماده‌ی اولیه و لزوم حفظ منابع طبیعی گیاهی، اهمیت مطالعه در زمینه‌ی کشت و فرآوری گیاهان دارویی و معطر را دو چندان نموده است (Mosavi and Segatoleslami, 2012). یکی از گیاهان دارویی که امروزه مورد توجه قرار گرفته است؛ ریحان (*Ocimum basilicum* L.) می‌باشد. این گیاه یکساله، علفی و معطر به خانواده نعنائیان (Lamiaceae) تعلق دارد (Weisany et al., 2007; Makri and Kintzios, 2012) و علاوه بر مصرف دارویی به‌عنوان گیاه ادویه‌ای و هم‌چنین سبزی استفاده می‌شود. مواد مؤثره پیکر رویشی این گیاه اشتها آور بوده و برای تسکین دردهای معده بهبود بیماری‌های ریوی و کمک به هضم غذا استفاده می‌شود (Shah Hoseini et al., 2012).

یکی از مسائلی که در مورد ریحان همانند سایر گیاهان دارویی و زراعی ضروری به‌نظر می‌رسد، به‌زراعی و تأمین مناسب عناصر غذایی مورد نیاز آن است. امروزه استفاده از میکروارگانیسم‌های همزیست با گیاهان به‌عنوان کود زیستی برای تأمین عناصر غذایی مورد توجه قرار گرفته و با هدف استفاده از پتانسیل موجودات و مواد آلی موجود در خاک جهت افزایش کمی و کیفی و هم‌چنین حفظ ایمنی محیط زیست رواج یافته‌اند (Khase Sirjani et al., 2011). در حال حاضر کودهای زیستی جایگزینی مناسب برای کودهای شیمیایی جهت افزایش حاصلخیزی خاک و تولید محصولات در کشاورزی پایدار به‌شمار می‌آیند (Bahari Saravi et al., 2013; Avise et al., 2008). به‌کارگیری کود فسفات زیستی حاوی باکتری‌های باسیلوس و سودوموناس در گیاهان دارویی رازیانه (*Foeniculum vulgare* Mill.) و همیشه‌بهار (*Calendula persica*) باعث افزایش عملکرد (Darzi et al., 2008) و در گیاه دارویی بادرنجبویه (*Melissa officinalis* L.) موجب افزایش زیست‌توده تر و خشک گیاه گردید (Tahami, 2010). از طرفی، تأمین عناصر غذایی در گیاه دارویی می‌تواند نقش مهمی در افزایش کیفیت و کمیت ماده‌ی مؤثره آن‌ها داشته باشد که در این میان اهمیت عناصر پرمصرف از قبل مشخص بوده اما نقش عناصر کم‌مصرف تا حدی ناشناخته مانده و کاربرد آن‌ها کم‌تر مورد توجه قرار گرفته است (Heidari et al., 2008). عناصر کم‌مصرف در گیاهان به مقادیر کم مورد استفاده قرار می‌گیرند اما آثار مهمی را بر جای می‌گذارند و این عناصر در صورت کمبود می‌توانند به‌عنوان محدودکننده جذب سایر عناصر غذایی و رشد عمل کنند و همین امر لزوم توجه به کاربرد آنها را مشخص می‌کند (Eydizadeh et al., 2010). از سوی دیگر، وجود عناصر پرمصرفی مانند نیتروژن و فسفر در خاک به جذب عناصر کم‌مصرف مانند آهن، روی و منگنز کمک می‌نماید (Sharifi et al., 2010). با توجه به این‌که باکتری‌های محرک رشد قابلیت دسترسی به عناصری چون نیتروژن و فسفر

را افزایش می‌دهند بنابراین، می‌توانند بر جذب عناصر کم‌مصرف نیز مؤثر باشند. هم‌چنین تولید سیدروفور در باکتری‌های محرک رشد جنس سودوموناس (Yang *et al.*, 2011)، آزوسپیریوم و ازتوباکتر (Ahmad *et al.*, 2006) اثبات شده است که افزایش جذب عناصر کم‌مصرف به‌خصوص آهن، منگنز و روی توسط گیاه می‌تواند با تولید سیدروفورهای گیاهی مرتبط باشد (Arzanesh *et al.*, 2012).

برگ‌ها مهم‌ترین اندام فتوسنتزکننده در گیاهان بوده و استفاده از عناصر غذایی باعث افزایش سطح برگ و میزان فتوسنتز می‌شود (Karamy *et al.*, 2013). در طول رویش گیاهان، کاربرد مواد غذایی محلول که حاوی عناصر کم‌مصرف مانند آهن، روی، منگنز، مولیبدن و بور باشد و در سطح برگ‌ها محلول‌پاشی شوند منجر به افزایش عملکرد می‌گردد و کمبود این عناصر در کاهش عملکرد گیاه تأثیر به‌سزایی دارد (Ahmadi *et al.*, 2012; Rezaei *et al.*, 2013). بیش‌تر خاک‌های ایران حاوی آهک و دارای pH بالا بوده و کمبود عناصر کم‌مصرف در آن مشاهده می‌گردد که در این میان دو عنصر روی و منگنز قابل دسترس برای گیاه با افزایش pH خاک کاهش می‌یابد (Pahlavan *et al.*, 2008). در همین زمینه طاهرخانی و همکاران (Taherkhani *et al.*, 2013) در پژوهشی گزارش کردند که ۴۰ درصد خاک‌های کشور دچار کمبود روی و ۲۵ درصد دچار کمبود منگنز می‌باشند. در مناطق شمالی کشور نیز اکثر خاک‌های کشاورزی با کمبود روی و منگنز مواجه هستند (Mottaghian *et al.*, 2013). اثر مثبت مصرف عناصر کم‌مصرف چه در گیاهان دارویی مانند بهبود وزن خشک گیاه دارویی ترخون (*Artemisia dracunculus*) (Glyn, 2002) و نعناع فلفلی (*Mentha piperita* L.) (Heidari *et al.*, 2008) و چه افزایش زیست‌توده، عملکرد دانه و ارتفاع بوته در گیاهانی مانند گندم (Davodzadeh *et al.*, 2011)، ذرت (Karimi *et al.*, Khalili Mahale and Roshdi, 2008) و آفتابگردان (Rezaei *et al.*, 2013) گزارش شده است؛ هم‌چنین بورجز و همکاران (Borges *et al.*, 2009) اثر عناصر کم‌مصرف مانند روی و منگنز را در گیاه ذرت بررسی نموده و دریافتند که استفاده از این دو عنصر موجب افزایش عملکرد گردید؛ در مطالعه‌ای که روی ارقام مختلف کنگد صورت گرفت مشخص گردید که عناصر کم‌مصرف آهن و روی اثرات افزایشی در ارتفاع بوته، تعداد شاخه‌های فرعی، عملکرد دانه و درصد روغن در بوته داشتند (Ahmadi *et al.*, 2012). تریهان و شارما (Trehan and Sharma, 2000) اظهار داشتند که استفاده از عنصر روی باعث افزایش عملکرد ماده خشک در ذرت، گندم و آفتابگردان گردید. با توجه به مطالب بیان شده و هم‌چنین برهم‌کنش میزان جذب عناصر پرمصرف و کم‌مصرف و نیز نقش میکروارگانسیم‌های محرک رشد بر جذب عناصر، این مطالعه با هدف بررسی برهم‌کنش کودهای زیستی و دو عنصر کم‌مصرف روی و منگنز بر صفات مورفولوژیکی و رویشی گیاه ریحان اجرا شد.

مواد و روش‌ها

این پژوهش در گلخانه دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار در تابستان ۱۳۹۰ اجرا شد. فاکتورهای آزمایشی شامل تلقیح باکتری در سه سطح عدم تلقیح، تلقیح با باکتری‌های ازتوباکتر و آزوسپیریلوم (AZB+AZL) و تلقیح با باکتری‌های آزوسپیریلوم، سودوموناس و باسیلوس (AZL+PSF+BAS) و محلول پاشی عناصر کم‌مصرف در چهار سطح شاهد، منگنز (Mn)، روی (Zn) و منگنز + روی (Mn+Zn) بود. تلقیح بذور با کود زیستی بر اساس دستورالعمل شرکت سازنده انجام شد به این صورت که بذور به مدت ۶۰ دقیقه در محلول ۲۰ درصد نیتروکسین و ۱۰ درصد سوپرنیتروپلاس خیسانده و سپس در سایه به دور از نور خورشید خشک گردیدند. برخی از مشخصات کودهای زیستی در جدول ۱ آورده شده است. از گلدان‌هایی به ابعاد ۳۰×۵۰ و حاوی نسبت دو به یک خاک مزرعه و ماسه استفاده گردید. خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک شامل هدایت الکتریکی عصاره اشباع و pH خاک به ترتیب توسط دستگاه‌های هدایت‌سنج الکتریکی و pH متر اندازه‌گیری شد. برای اندازه‌گیری فسفر قابل جذب خاک از روش اولسن، نیتروژن کل از دستگاه کج‌لدال، پتاسیم از روش استات آمونیوم یک مولار و با دستگاه فلیم فتومتر، بافت خاک از روش هیدرومتری و میزان عناصر کم‌مصرف (روی و منگنز) از روش DTPA و دستگاه جذب اتمی (جدول ۲) استفاده شد (Baker and Suhr, 1982). بذور ریحان ابتدا با هیپوکلریت سدیم یک درصد به مدت ۱۰ دقیقه ضدعفونی شد و پس از تلقیح با تیمارهای باکتریایی به تعداد ۲۰ بذر در هر گلدان کشت گردید و در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد و دوره نوری ۱۶ ساعت نگهداری شدند. در مرحله هشت برگی، محلول پاشی عناصر کم‌مصرف در دو مرحله و با فاصله زمانی یک هفته انجام شد. عناصر کم‌مصرف مورد استفاده در آزمایش شامل روی (Zn) و منگنز (Mn) با غلظت شش میلی‌گرم در لیتر به ترتیب از منبع سولفات روی و سولفات منگنز تهیه گردید. زمان محلول پاشی عصر انتخاب شد تا از آثار نامطلوب نور خورشید بر ترکیبات پاشیده شده جلوگیری گردد. هم‌چنین، بعد از محلول پاشی، آبیاری گلدان‌ها انجام شد تا با افزایش حرکت آب در داخل سامانه گیاه جذب ترکیب‌های به کار رفته بهتر و سریع‌تر انجام شود (Heidari *et al.*, 2008). صفات مورفولوژیک شامل ارتفاع بوته، سطح برگ (با نرم‌افزار Digimizer نسخه ۴/۱)، تعداد برگ در بوته، طول گل و هم‌چنین صفات رویشی شامل وزن تر و خشک برگ، ساقه، گل و بوته اندازه‌گیری شد. برای تعیین وزن خشک (ساقه، گل و بوته) سه بوته از هر گلدان به صورت کفبر در مرحله تمام گل برداشت و نمونه‌ها در آون با دمای ۷۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴۸ ساعت قرار داده شدند. سپس با استفاده از ترازوی حساس با دقت ۰/۰۰۱ گرم (AND HR-100, Japan) وزن شدند؛ در نهایت، داده‌های حاصل از آزمایش با روش کولموگروف-اسمیرنوف آزمون نرمال شده و با استفاده از نرم‌افزار SAS نسخه ۹/۱

تجزیه و میانگین‌ها با استفاده از آزمون حداقل تفاوت معنی‌دار (LSD) در سطح احتمال پنج درصد مورد مقایسه قرار گرفتند.

جدول ۱- برخی مشخصات کودهای زیستی مورد استفاده

ماده مؤثره	نام تجاری	علائم اختصاری	واحد تشکیل دهنده کلونی در هر میلی لیتر (CFU/ml)	شرکت سازنده
<i>Azotobacter brasilense</i> <i>Azospirillum lipoferum</i>	نیتروکسین	AZB+AZL	۱۰ ^۸ در هر میلی لیتر	فناوری زیستی مهر آسیا
<i>Azospirillum lipoferum</i> <i>Pseudomonas fluorescens</i> <i>Bacillus subtili</i>	سوپرنیتروپلاس	AZL+PSF +BAS	۱۰ ^۸ در هر میلی لیتر	فناوری زیستی مهر آسیا

جدول ۲- نتایج تجزیه نمونه خاک اولیه قبل از اجرای آزمایش

بافت خاک	سیلت	رس (درصد)	شن	روی	منگنز	پتاسیم قابل جذب (میلی گرم بر کیلوگرم)	فسفر	نیتروژن	کربن آلی (درصد)	اسیدیته pH	هدایت الکتریکی (دسی‌زیمنس بر متر)
رسی-سلیتی	۵۴/۱۹	۲۸/۸۱	۱۷	۱/۲۳	۳/۹۶	۳۸۰	۱۶/۸۸	۰/۴۱	۴	۷/۰۸	۱/۳۶

نتایج و بحث

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌های آزمایش (جدول ۳) نشان داد که اثر ساده باکتری بر ارتفاع بوته، سطح برگ و طول گل‌آذین در سطح احتمال یک درصد و بر تعداد برگ در بوته در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار بود. اثر ساده عناصر کم‌مصرف نیز بر تمام صفات مورفولوژیک مورد بررسی در گیاه ریحان در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۳). بین باکتری‌های محرک رشد و عناصر کم‌مصرف از نظر ارتفاع گیاه در سطح احتمال پنج درصد و در پارامترهای تعداد برگ در بوته و سطح برگ در سطح احتمال یک درصد برهم‌کنش معنی‌داری مشاهده شد (جدول ۳).

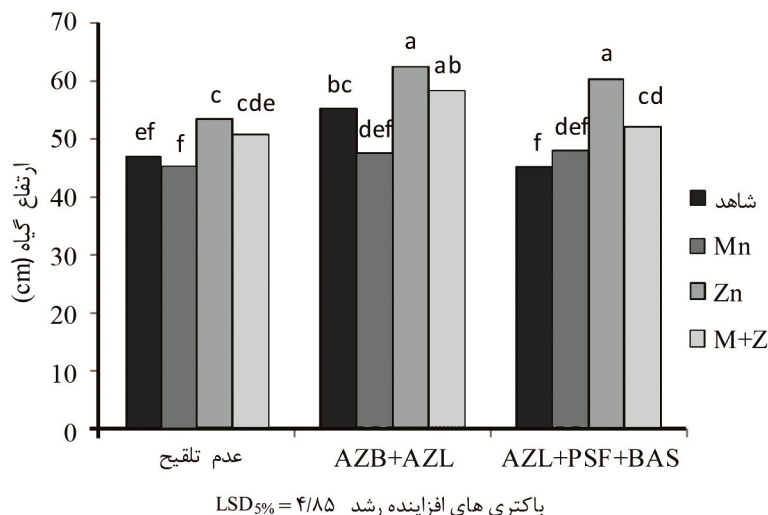
جدول ۳- میانگین مربعات اثر تیمارهای مورد بررسی بر صفات مورفولوژیکی گیاه ریحان

منابع تغییرات	درجه آزادی	ارتفاع بوته	تعداد برگ در بوته	سطح برگ	طول گل‌آذین
باکتری	۲	۱۴۲/۸۱**	۶/۵۸*	۳۹/۰۴**	۱۷/۷۸**
عناصر کم‌مصرف	۳	۲۶۰/۱۴**	۳۱/۷۲**	۱۷/۱۷**	۱۲/۷۲**
باکتری × کم‌مصرف	۶	۲۱/۹۹*	۱۱/۱۳**	۱۲/۵۴**	۲/۳۸ ^{ns}
خطای آزمایش	۲۴	۸/۲۹	۱/۸۹	۱/۱۱	۱/۷۱
ضریب تغییرات (درصد)		۵/۵	۹/۹	۱۱/۲	۱۶/۹

ns، * و ** به ترتیب غیر معنی‌دار، معنی‌دار، معنی‌دار در سطح احتمال پنج و یک درصد.

بر اساس یافته‌ها، ارتفاع بوته ریحان تحت تأثیر باکتری‌های محرک رشد و عناصر کم‌مصرف افزایش یافت. کاربرد هم‌زمان ازتوباکتر و آزوسپیریلوم (AZB+AZL) و کاربرد هم‌زمان آزوسپیریلوم، سودوموناس و باسیلوس (AZL+PSF+BAS) همراه با محلول پاشی روی (Zn)، به ترتیب منجر به افزایش ۳۳ و ۲۹ درصدی ارتفاع بوته نسبت به شاهد و عدم تلقیح گردید (شکل ۱). در همین راستا، ازاز و همکاران (Azzaz *et al.*, 2009) با مطالعه اثر باکتری‌های ازتوباکتر و باسیلوس بر گیاه دارویی نعناع فلفلی و طهماسبی عمران و همکاران (Tahmasbi Omran *et al.*, 2012) با مطالعه روی گیاه بادرنجبویه بیان داشتند که باکتری‌های محرک رشد باعث افزایش معنی‌داری در ارتفاع بوته می‌گردند. در خصوص اثر باکتری‌های محرک رشد بر افزایش ارتفاع بوته باید اظهار داشت که این امر احتمالاً ناشی از افزایش جذب عناصر غذایی به‌ویژه نیتروژن و تأثیر آن بر بهبود فتوسنتز گیاه می‌باشد (Weisany *et al.*, 2012). همچنین، عنصر روی با تأثیر بر بیوسنتز هورمون اکسین می‌تواند باعث افزایش ارتفاع ساقه در گیاه گردد (Eydizadeh *et al.*, 2010).

مقایسه میانگین اثرات متقابل باکتری‌های محرک رشد و عناصر کم مصرف (جدول ۴) نشان داد سطح برگ در کاربرد هم‌زمان آزوسپیریلوم، سودوموناس و باسیلوس و محلول پاشی توأم روی و منگنز (Mn+Zn) به میزان ۱۵ درصد نسبت به تیمار شاهد افزایش یافت. با این وجود، بالاترین تعداد برگ در بوته در کاربرد هم‌زمان ازتوباکتر و آزوسپیریلوم و عدم مصرف عناصر کم‌مصرف مشاهده گردید. تأثیر باکتری‌های ازتوباکتر، آزوسپیریلوم و سودوموناس به‌عنوان محرک‌های رشد رویشی در افزایش تعداد برگ در بوته و افزایش سطح برگ توسط گلدر و وان‌گلدر (Gelder and Van Gelder, 1988) و نیاکان و همکاران (Niakan *et al.*, 2004) در گیاه دارویی نعناع فلفلی گزارش شده است. برگ به‌عنوان اصلی‌ترین اندام گیاهی جهت انجام عمل فتوسنتز و تولید آسیمیلات در گیاه از نقش مهمی برخوردار است و با افزایش در تعداد برگ و سطح برگ، گیاه می‌تواند از نور به حدی کافی در ساخت و ساز مواد غذایی بهره گرفته و میزان فتوسنتز را افزایش دهد (Ahmadi *et al.*, 2009). محلول پاشی عناصر کم‌مصرف منجر به بهبود پدیده‌های فتوشیمیایی و افزایش غلظت کلروفیل و کاروتن می‌گردد و به‌نظر می‌رسد این مسئله باعث شده محلول پاشی عنصر روی سطح برگ در گیاه ریحان را افزایش دهد.

شکل ۱- اثر متقابل باکتری‌های محرک رشد و محلول‌پاشی عناصر کم‌مصرف بر ارتفاع گیاه ریحان

جدول ۴- اثر متقابل باکتری‌های محرک رشد و عناصر کم‌مصرف بر سطح برگ و تعداد برگ در بوته ریحان

ریزمغذی			شاهد	باکتری	صفت
Zn+Mn	Zn	Mn			
۶/۱۸ ef	۶/۵۷ de	۷/۹۷ d	۱۰/۵۸ abc	عدم تلقیح	سطح برگ (cm ²)
۴/۶۳ f	۱۰/۷۳ abc	۱۰/۵۰ bc	۹/۹۳ c	AZB+AZL	
۱۲/۱۷ ab	۱۱/۲۰ abc	۹/۹۳ c	۱۲/۳۳ a	AZL+PSF+BAS	
LSD _{5%} = ۱/۷۸					
۱۳/۰۰ cde	۱۴/۳۳ bc	۱۳/۶۷ bcd	۱۷/۶۷ a	عدم تلقیح	تعداد برگ در بوته
۱۳/۰۰ cde	۱۱/۳۳ ef	۱۰/۵۶ f	۱۸/۰۰ a	AZB+AZL	
۱۲/۸۳ cdef	۱۵/۸۳ ab	۱۲/۰۰ def	۱۳/۶۷ bcd	AZL+PSF+BAS	
LSD _{5%} = ۲/۳۲					

در هر صفت، میانگین‌های دارای حرف یا حروف مشابه تفاوت معنی‌داری بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد ندارند.

طبق جدول ۵ کاربرد باکتری‌های محرک رشد، طول گل‌آذین گیاه ریحان را به صورت معنی‌داری افزایش داد به طوری که در کاربرد هم‌زمان AZB+AZL و AZL+PSF+BAS به ترتیب ۳۳ و ۳۵ درصد نسبت به شاهد بیش‌تر بود. هم‌چنین اثر ساده عناصر کم‌مصرف باعث افزایش طول گل‌آذین در گیاه ریحان گردید و بهترین نتیجه پس از محلول‌پاشی روی به‌تنهایی با ۳۷ درصد و یا همراه با منگنز

اثر باکتری‌های محرک رشد همراه با محلول پاشی منگنز و روی...

۳۳ درصد افزایش نسبت به تیمار شاهد مشاهده شد ولی نسبت به محلول پاشی منگنز (Mn) تفاوت معنی‌داری نداشت (جدول ۵).

جدول ۵- مقایسه میانگین اثرات ساده باکتری‌های محرک و عناصر کم‌مصرف بر طول گل‌آذین

تیمار	طول گل‌آذین (cm)
باکتری	
عدم تلقیح	۶/۳۵b
AZB+AZL	۸/۴۳a
AZL+PSF+BAS	۸/۴۷a
LSD 5%	۱/۱۱
عناصر کم‌مصرف	
شاهد	۶/۴۹b
Mn	۷/۰۰b
Zn	۸/۹۱a
Mn+Zn	۸/۶۱a
LSD 5%	۱/۲۸

میانگین‌های دارای حرف یا حروف مشابه تفاوت معنی‌داری بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد ندارند.

با توجه به تجزیه واریانس داده‌های وزن تر و خشک اندام‌های رویشی گیاه ریحان (جدول ۶)، اثر ساده باکتری بر وزن تر برگ، بوته و هم‌چنین بر وزن خشک گل‌آذین در سطح احتمال پنج درصد و بر وزن تر گل‌آذین و وزن خشک ساقه و برگ در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. اثر ساده عناصر کم‌مصرف نیز بر وزن تر ساقه، برگ، بوته و بر وزن خشک ساقه، برگ و بوته در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار گردید. هم‌چنین برهم‌کنش باکتری‌های محرک رشد و عناصر کم‌مصرف بر وزن تر ساقه، وزن خشک ساقه و بوته در سطح احتمال پنج درصد و در صفات وزن تر برگ، بوته، وزن خشک برگ و گل‌آذین در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود.

جدول ۶- میانگین مربعات اثر تیمارهای مورد بررسی بر وزن تر و خشک اندامهای رویشی گیاه ریحان

منابع تغییرات	درجه آزادی	وزن تر				وزن خشک			
		ساقه	برگ	گل آذین	بوته	ساقه	برگ	گل آذین	بوته
باکتری	۲	۱/۹۴ ^{ns}	۱۴/۵۷*	۷/۹۰**	۴۰/۷۶**	۰/۳۶**	۰/۳۷**	۰/۰۸۳*	۱/۰۱ ^{ns}
عناصر کم مصرف	۳	۷/۵۱**	۴۰/۸۳**	۰/۲۰ ^{ns}	۷۴/۰۴**	۰/۶۵**	۱/۰۱**	۰/۰۳۹ ^{ns}	۲/۴۷**
باکتری × کم مصرف	۶	۳/۳۲*	۱۴/۶۴**	۰/۵۵ ^{ns}	۲۵/۲۱**	۰/۳۴**	۰/۴۹**	۰/۰۷۶**	۱/۲۶*
خطای آزمایشی	۲۴	۱/۱۱	۲/۸۱	۰/۴۶	۹/۸۲	۰/۰۲۷	۰/۰۳	۰/۰۱۷	۰/۴۹
ضریب تغییرات (درصد)		۱۵/۷	۱۷/۹	۲۶/۸	۱۶/۸	۹/۲	۹/۲	۲۴/۴	۱۶/۷

ns، * و ** به ترتیب غیر معنی دار، معنی دار در سطح احتمال پنج و یک درصد.

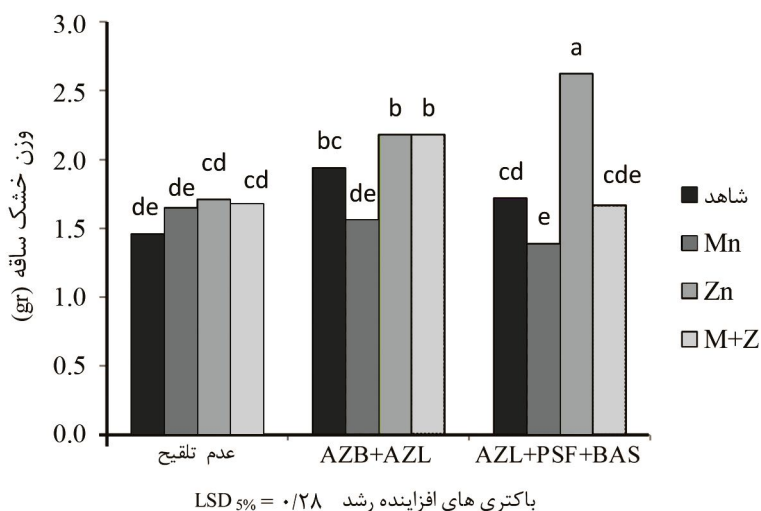
نتایج مقایسه میانگین برهم کنش باکتری‌های محرک رشد و عناصر کم مصرف بر وزن تر و خشک اندامهای رویشی گیاه ریحان نشان داد که کاربرد هم‌زمان آروزوپریلوم، سودوموناس و باسیلوس همراه با محلول پاشی روی (Zn)، وزن تر ساقه، برگ و بوته و وزن خشک برگ را به ترتیب ۴۵، ۶۳ و ۴۸ درصد نسبت به تیمار شاهد و عدم تلقیح افزایش داد. در مورد وزن خشک گل آذین کاربرد این باکتری‌ها همراه با محلول پاشی منگنز اثر بهتری داشته و نسبت به شاهد افزایش حدود ۷۷ درصدی را به دنبال داشت. هم‌چنین وزن تر ساقه در گیاهان تلقیح شده با ازتوباکتر و آروزوپریلوم و محلول پاشی روی به تنهایی یا همراه با منگنز به ترتیب ۳۵ و ۲۶ درصد نسبت به شاهد بهبود یافت (جدول ۷). در پژوهش مشابهی ال-گاهدبن و همکاران (EL-Gahadban et al., 2002) در گیاه دارویی مرزنجوش (*Organum majorana*) و رزماری (*Rosmarinus officinalis*) و ولموروگن و همکاران (Velmurgan et al., 2008) با مطالعه گیاه زردچوبه (*Curcuma longa*) و تلقیح این گیاهان با باکتری‌های محرک رشد، افزایش غلظت برخی از عناصر پرمصرف در گیاهان مورد نظر را ناشی از افزایش سطح جذب ریشه به ازای هر واحد از حجم خاک، افزایش جذب آب، فعالیت فتوسنتزی و تعرق بیان کردند که با تأثیر مستقیم بر فرآیندهای فیزیولوژیکی و میزان کربوهیدرات گیاه باعث افزایش وزن گیاه می‌گردد (Davodzadeh et al., 2011). از سوی دیگر منصوری (Mansori, 2014) بیان کرد استفاده از عناصر کم مصرف در گیاه دارویی نعنای فلفلی به عنوان یک مکمل باعث افزایش معنی داری در وزن تر و خشک گیاه گردید. محلول پاشی این عناصر علاوه بر مزایای استفاده از این روش که مواد غذایی را سریع و با مصرف هزینه کم در اختیار گیاه قرار می‌دهد؛ باعث ایجاد تعادل در تغذیه گیاه شده و فرآیندهای رشد و نمو را با اثر بر آنزیم‌های آن کنترل کرده و بهبود می‌بخشد (Karimi et al., 2012).

اثر باکتری‌های محرک رشد همراه با محلول پاشی منگنز و روی...

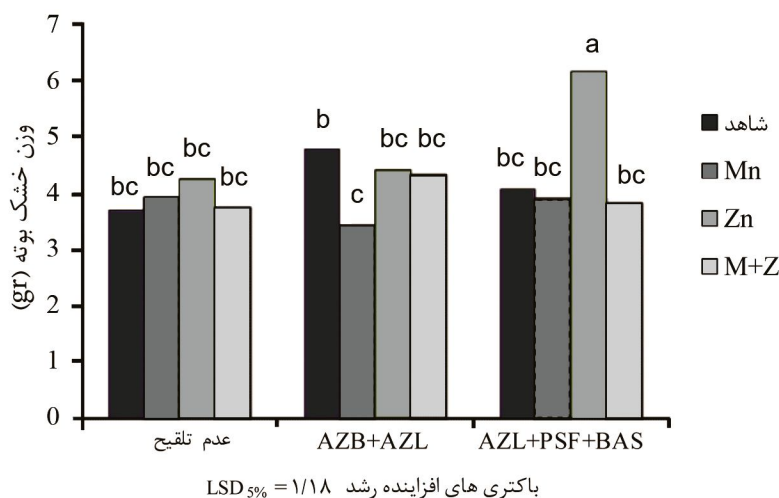
جدول ۷- اثر متقابل باکتری‌های محرک رشد و عناصر کم‌مصرف بر وزن تر و خشک اندام‌های رویشی گیاه ریحان						
رینمغذی	رینمغذی			شاهد	باکتری	صفت
	Zn+Mn	Zn	Mn			
	۶/۱۸ cde	۶/۴۱ bcde	۶/۵۸ bcde	۶/۰۴ cde	عدم تلقیح	وزن تر ساقه (گرم در بوته)
	۷/۶۲ abc	۸/۱۶ ab	۵/۸۷ cde	۶/۷۷ bcd	AZB+AZL	
	۵/۷۹ de	۹/۳۰ a	۴/۸۷ e	۶/۷۳ bcd	AZL+PSF+BAS	
	LSD _{5%} =۱/۷۷					
	۶/۹۸ ef	۸/۷۶ cdef	۸/۶۴ cdef	۱۰/۶۲ bcde	عدم تلقیح	وزن تر برگ (گرم در بوته)
	۶/۲۰ f	۹/۱۸ bcde	۷/۵۷ def	۱۱/۹۹ b	AZB+AZL	
	۸/۰۴ cdef	۱۶/۲۳ a	۸/۰۳ cdef	۱۰/۳۲ bcd	AZL+PSF+BAS	
	LSD _{5%} =۲/۸۳					
	۱۴/۹۸ c	۱۷/۷۷ bc	۱۶/۹۲ bc	۱۷/۹۳ bc	عدم تلقیح	وزن تر بوته (گرم در بوته)
	۱۷/۱۳ bc	۲۰/۰۵ bc	۱۵/۶۸ c	۲۱/۳۶ b	AZB+AZL	
	۱۶/۶۵ bc	۲۸/۸۲ a	۱۶/۷۰ bc	۲۰/۱۴ bc	AZL+PSF+BAS	
	LSD _{5%} =۵/۲۸					
	۱/۷۰ efg	۲/۰۷ bc	۱/۷۷ de	۱/۷۵ def	عدم تلقیح	وزن خشک برگ (گرم در بوته)
	۱/۴۳ g	۱/۶۶ efg	۱/۴۲ g	۲/۳۵ b	AZB+AZL	
	۱/۴۷ fg	۲/۹۵ a	۱/۶۱ efg	۲/۰۱ cd	AZL+PSF+BAS	
	LSD _{5%} =۰/۲۹					
	۰/۳۴ d	۰/۴۶ cd	۰/۵۱ bcd	۰/۴۹ bcd	عدم تلقیح	وزن خشک گل آذین (گرم در بوته)
	۰/۷۰ ab	۰/۵۹ bc	۰/۴۳ cd	۰/۵۰ bcd	AZB+AZL	
	۰/۶۵ abc	۰/۵۸ bc	۰/۸۷ a	۰/۳۵ d	AZL+PSF+BAS	
	LSD _{5%} =۰/۲۹					

* در هر ستون هر صفت، میانگین‌های دارای حرف یا حروف مشابه تفاوت معنی‌داری بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد ندارند.

کاربرد هم‌زمان باکتری‌های محرک رشد از تو باکتر و آزوسپیریوم (AZB+AZL)، وزن خشک ساقه را در تمام سطوح محلول پاشی عناصر کم‌مصرف بجز محلول پاشی منگنز، به صورت قابل توجهی (به ترتیب ۳۳، ۵۰ و ۵۰ درصد) افزایش داد. با این وجود، تلقیح هم‌زمان باکتری‌های آزوسپیریوم، سودوموناس و باسیلوس (AZL+PSF+BAS) تنها در تیمار محلول پاشی روی اثر افزایشی و معنی‌داری (۶۷ درصد) نسبت به تیمار عدم تلقیح داشت (شکل ۲).

شکل ۲- اثر متقابل باکتری‌های محرک رشد و محلول‌پاشی عناصر کم‌مصرف بر وزن خشک ساقه

شکل ۳- اثر متقابل باکتری‌های محرک رشد و محلول‌پاشی عناصر کم‌مصرف بر وزن خشک بوته

هم‌چنین کاربرد هم‌زمان باکتری‌های محرک رشد از توپاکتر و آزوسپیریلوم همراه با محلول‌پاشی روی و روی + منگنز وزن خشک بوته را به ترتیب ۳۰، ۲۰ و ۱۷ درصد بهبود بخشید. کاربرد هم‌زمان باکتری‌های آزوسپیریلوم، سودوموناس و باسیلوس همراه با محلول‌پاشی روی (Zn) توانست وزن خشک بوته را ۸۰ درصد نسبت به تیمار عدم تلقیح افزایش دهد (شکل ۳).

براساس نتایج حاصل از مقایسه میانگین اثر ساده باکتری‌های محرک رشد بر وزن تر گل‌آذین گیاه ریحان (جدول ۸)، استفاده از این میکروارگانیسم‌ها باعث افزایش معنی‌دار این صفت شد، به طوری که کاربرد AZL+PSF+BAS و AZB+AZL به ترتیب باعث افزایش ۹۵ و ۶۳ درصدی آن نسبت به تیمار شاهد گردید. اثر ساده عناصر کم‌مصرف بر وزن تر گل‌آذین در گیاه ریحان معنی‌دار نبود؛ با این وجود، بیشترین وزن تر گل‌آذین پس از محلول پاشی منگنز با ۱۵ درصد افزایش نسبت به تیمار شاهد مشاهده شد (جدول ۸).

جدول ۸- مقایسه میانگین اثرات ساده باکتری‌های محرک و عناصر کم‌مصرف بر وزن تر گل‌آذین

وزن تر گل‌آذین (گرم در بوته)	تیمار
	باکتری
۱/۶۶b	عدم تلقیح
۲/۷۱a	AZB+AZL
۳/۲۵a	AZL+PSF+BAS
۰/۵۷۴	LSD _{5%}
	عناصر کم‌مصرف
۲/۳۲a	شاهد
۲/۶۵a	Mn
۲/۶۲a	Zn
۱/۸۲a	Mn+Zn
۰/۶۶۳	LSD _{5%}

میانگین‌های دارای حرف یا حروف مشابه تفاوت معنی‌داری بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد ندارند.

باکتری‌های محرک رشد حاوی مواد نگهدارنده با تراکم زیاد از یک یا چند نوع میکروارگانیسم مفید خاکزی و یا به صورت فرآورده متابولیت این موجودات می‌باشند که در اطراف ریشه و یا بخش داخلی گیاه تشکیل کلونی داده و با تحریک رشد گیاه میزبان موجب افزایش رشد رویشی از جمله تعداد برگ (Alipour *et al.*, 2010) و شاخه‌های فرعی شده و در نتیجه عملکرد ماده خشک را افزایش می‌دهند (Khan and Zaidi, 2007). براساس نتایج، پس از محلول پاشی عناصر کم‌مصرف روی و منگنز عملکرد گیاه (وزن خشک بوته) به طور قابل توجهی بهبود یافت که براساس پژوهش قبلی این امر می‌تواند علت‌های مختلفی داشته باشد که از آن جمله می‌توان به افزایش بیوسنتز اکسین در حضور روی (Eydizadeh *et al.*, 2010)، افزایش غلظت کلروفیل، افزایش فعالیت فسفوانول پیرووات

کربوکسیلاز و ریبولوز بی فسفات کربوکسیلاز و کاهش تجمع سدیم در بافت‌های گیاهی (Ahmadi et al., 2009) و همچنین افزایش کارایی جذب نیتروژن و فسفر در حضور عناصر ریزمغذی اشاره کرد. در نتیجه وجود برخی از این عناصر ریزمغذی در ساختار کلروفیل به‌عنوان رنگیزه‌ی اصلی فتوسنتز بوده و منجر به افزایش عملکرد بیولوژیک یا وزن خشک بوته می‌گردد (Omidi et al., 2009).

نتیجه‌گیری

در مجموع، براساس نتایج به‌نظر می‌رسد کاربرد هم‌زمان کودهای زیستی ازتوباکتر، آزوسپیریوم، سودوموناس و باسیلوس و عناصر کم‌مصرف روی و منگنز با بهبود صفات رویشی نظیر ارتفاع گیاه، وزن تر و خشک ساقه، برگ و بوته می‌تواند راهکار مناسبی در بهینه‌سازی تغذیه و در نتیجه تولید پایدار گیاه دارویی ریحان باشد.

سپاسگزاری

بدین‌وسیله از مساعدت‌های پژوهشکده ژنتیک و زیست‌فناوری کشاورزی طبرستان، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری در فراهم نمودن امکانات لازم در انجام این پژوهش تشکر و قدردانی می‌گردد.

منابع

- Ahmad F., Ahmad I., Khan M.S. 2006. Screening of free-living rhizospheric bacteria for their multiple plant growth promoting activities. *Microbial Research*, 36: 1-9.
- Ahmadi A., Jabbari F., Ehsanzadeh P. 2009. *Introduction to Plant Physiology*. Tehran University Press. Tehran. Iran. (In Persian).
- Ahmadi J., Seyfi M.M., Amini M. 2012. The effect of micronutrients (Fe, Zn and Ca) spraying on grain and oil yield of sesame (*Sesamum indicum* L.) varieties. *Electronic Journal of Crop Production*, 5(3): 115-130. (In Persian).
- Alipour S., Mirshekari B., Sharifi R., Farahbakhsh F. 2012. The effect of seed inoculation with plant growth promoting rhizobacteria in different amounts of nitrogen and phosphorus fertilizers on the emergence time and leaf growth of barley. *Iranian Journal of Soil Research*, 26(4): 405- 414. (In Persian).
- Arzansh M.H. Benny Aghil N., Ghorbanly M.L., Shahbazi M. 2012. Effect of plant growth promoting rhizobacteria on growth parameters and levels of micronutrient on rapeseed cultivars under salinity stress. *Journal of Soil Management and Sustainable Production*, 2(2): 153-156. (In Persian).

- Avis T.J., Gravel V., Antoun, H., Tweddell J. 2008. Multifaceted beneficial effects of rhizosphere microorganisms on plant health and productivity. *Soil Biology and Biochemistry*, 40(7): 1733-1740.
- Azzaz N.A., Hassan E.A., Hamad E.H. 2009. The chemical constituent and vegetative and yielding characteristics of fennel plants treated with organic and biofertilizer instead of mineral fertilizer. *Australian Journal of Basic and Applied Sciences*, 3(2): 579-587.
- Bahari Saravi H., Pirdashti H. 2013. The effect of plant growth promoting rhizobacteria (PGPR) and phosphate solubilizing microorganism (PSM) on yield components of wheat (cv. N80) under different nitrogen and phosphorous fertilizers levels in pot experiments. *Iranian Journal of Field Crops Research*, 10(4): 681-689. (In Persian).
- Baker D.E., Suhr N.H., 1982. Atomic absorption and flame emission spectrometry. P. 13-27. In A.L. Page et al., (Eds.). *Methods of Soil Analysis: part 2, Chemical and microbiological properties. Agronomy, A Series of Monographs, No.9 pt.2, Soil Science Society of America, Madison, Wisconsin USA.*
- Borges I.D., Von Pinho R.C., Pereira A.R. 2009. Micronutrients accumulation at different maize development stages. *Science Agrotecnic Lavras*, 33(4):1018-1025.
- Darzi M., Ghalavand M.T., Sefidkon F., Rejali F. 2008. The effect of mycorrhizae, vermicompost and biophosphate on essence quantity and quality of fennel (*Foeniculum vulgare* Mill.). *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants*. 24(4): 396-413. (In Persian).
- Darzi M.T., Ghalavand A., Rajai F., Sefidkon F. 2006. Application of biofertilizers on yield and yield components of fennel. *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants*, 22(4): 276-292. (In Persian).
- Davodzadeh A., Sajedi N.A., Vadani H., Habibi D. 2011. Effect of salicylic acid and selenium and some micronutrients on yield and agronomic traits of wheat under low irrigation conditions. *New Finding in Agriculture*. 6(1): 30-39. (In Persian).
- EL-Gahadban E.A., Ghallab A.M., Abdelwahab A.F. 2002. Effect of organic fertilizer (Biogreen) and biofertilization on growth, yield and chemical composition of marjoram plants growth under newly reclaimed soil conditions. *2nd Congress of Recent Technologies in Agriculture*, 2: 334-361.
- Eydizadeh K., Mahdavi Damghani A., Sabahi H., Soufizadeh S. 2010. Effects of Integrated application of biofertiliser and chemical fertilizer on growth of maize (*Zea mays* L.) in Shushtar. *Journal of Agroecology*, 2(2): 292-301. (In Persian).
- Gelder H.V., Van Gelder H.H.M. 1988. Influence of nitrogen fertilizer application level on oil production and quality in *Mentha piperita* L. *Applied Plant Science*, 2: 68-71.

- Glyn M.F. 2002. Mineral nutrition, production, and Artemisinin content in *Artemisia annua* L. Acta Horticulture, 426 p.
- Heidari F., Zehtab Salmasi S., Javanshir A., Aliari H., Dadpoor M.R. 2008. The effects of application microelements and plant density on yield and essential oil of peppermint (*Mentha piperita* L.). Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants, 24(1): 1-9. (In Persian).
- Karamy S., Mohammad Modares-Sanavy S.A., Ghanati F., Pourdehghan M. 2013. Effect of foliar zinc application on yield and yield components of soybean cultivars under water deficit. Journal of Sustainable Agriculture and Production Science, 23(4): 131-117. (In Persian).
- Karimi Z., Nasrollahzadeh Asl A., Jalili F., Valilo R. 2012. The effects of Barvar 2 biofertilizer and foliar spraying of micronutrients on yield of corn (SC 704). Journal of Research in Crop Sciences, 15(4): 33-43. (In Persian).
- Khalili Mahale J., Roshdi M. 2008. Effect of foliar application of micro nutrients on quantitative and qualitative characteristics in corn (cv. SC704) silage in Khoy. Plant and Seed Journal, 24(2): 281-292. (In Persian).
- Khan M.S., Zaidi A. 2007. Synergistic effect of the inoculation with plant growth-promoting rhizobacteria and an *Arbuscular Mycorrhizal* fungus on the performance of wheat. Turkish Journal of Agriculture and Forestry, 31: 355-362.
- Khase Sirjani A., Farahbakhsh H., Ravari S.Z. 2011. Effect of biological, zinc and nitrogen fertilizers on the yield and quality of wheat. Iranian Journal of Soil Research, 25(2): 125-135. (In Persian).
- Makri O., Kintzios S. 2007. *Ocimum* sp. (basil): botany, cultivation, pharmaceutical properties and biotechnology. Journal of Herbs, Spices and Medical Plants. 13(3): 123-150.
- Mansori I. 2014. Evaluating the effect of planting space and micronutrients spraying on yield and some morphological traits of peppermint. Journal of Crop Improvement, 16(1): 43-54. (In Persian).
- Mosavi S.G.R., Segatoleslami M.J., Pooyan M. 2012. Effect of *plantago orate* L. Iranian Journal of Medicinal and Aromatic plants, 27(4): 681-699. (In Persian).
- Mottaghian A., Pirdashti H., Bahmanyar M.A. Motaghian B. 2013. Response of growth characteristics and nutrients uptake of basil (*Ocimum basilicum* L.) to concomitant use of municipal waste compost and three species of *Trichoderma*. Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants, 29(2): 358-372. (In Persian).
- Niakan M., Khavarynejad R.A., Rezaee M.B. 2004. Effect of different rates of N-P-K fertilizers on leaf fresh weight, dry weight, leaf area and oil content in *Mentha piperita* L. Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants, 20(2): 131-148. (In Persian).
- Omidi H., Naghdi Badi H.A., Golzad A., Torabi H., Fotukian M.H. 2009. The impact of bio-fertilizers and nitrogen on the yield and quality of saffron. Journal of Medicinal Plants, 8(2): 99-109. (In Persian).

- Pahlavan Rad M.R., Keikha G.A., Naroi Rad M.R. 2008. Effect of zinc, iron and manganese on yield, yield components, nutrients concentration and absorption in the wheat grain. *Pajouhesh va Sazandegi*, 79(2): 141-150. (In Persian).
- Rezaei A., Rezadoust S., Barmaki Y. 2013. The effect of foliar application of new fertilizers on the yield and yield component of sunflower. *Journal of Research in Crop Science*, 19(5): 15-28. (In Persian).
- Shah Hoseini R., Omid Beigi R., Kiani D. 2012. The effect of nitroxin and biosulfur organic fertilizers and superabsorbent polymer on the growth, yield and quantity of the essence of basil medicinal plant. *Journal of Horticulture Science*, 26(3): 246- 254. (In Persian).
- Sharifi M., Efyoni M., Khoshgoftarmanesh A.H. 2010. Effect of sewage sludge, compost and cow manure on growth and yield and Fe, Zn, Mn and Ni uptake in tagetes flower. *Journal of Science and Technology of Greenhouse Culture*, 2(1): 43-53. (In Persian).
- Tahami Zarandi S.M.K. 2010. Evaluating the effect of organic, chemical and biological fertilizers on yield, yield components and essence of basil medicinal plant. M.Sc. Thesis. Ferdowsi University of Mashhad, Iran. (In Persian).
- Taherkhani S., Habibi D., Khodarahmi M., Rezaei M. 2013. Evaluation of application iron, zinc and selenium on yield and yield components and its content in durum wheat: Role of super absorbent polymers. *Iranian Journal of Agronomy and Plant Breeding*, 9(3): 67-80. (In Persian).
- Tahmasbi Omran R., Fallah Amoli H., Niknejhad Y., Marashi S.J., Jafari R., Jookar A.M. 2012. Comparison of biofertilizer and manure effects on characteristics of lemon balm (*Melissa officinalis* L.) National Congress on Medicinal Plants. Islamic Azad University, Ayatollah Amoli Branch, Amol, Iran. (In Persian).
- Trehan S.P., Sharma R.C. 2000. Phosphorus and zinc uptake efficiency of potato (*Solanum tuberosum* L.) in comparison to wheat (*Triticum aestivum* L.), maize (*Zea mays* L.) and sunflower (*Helianthus annuus* L.). *International Journal of Plant Production*, 30(4): 485-488.
- Velmurugan M., Chezhiyan N., Jawaharlal M. 2008. Influence of organic manures and inorganic fertilizers on cured rhizome yield and quality of turmeric (*Curcuma longa* L.) cv. BSR-2. *International Journal of Agricultural Science*, 4(1): 142-145.
- Weisany W., Rahimzadeh S., Sohrabi Y. 2012. Effect of biofertilizers on morphological, physiological characteristic and essential oil content in basil (*Ocimum basilicum* L.). *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants*, 28(1): 73-87. (In Persian).

Yang M.M., Mavrodi D.V., Mavrodi O.V., Bonsall R.F., Parejko J.A., Paulitz T.C., Thomashow L.S., Yang H.T., Weller D.M., Guo J.H. 2011. Biological control of take-all by fluorescent *Pseudomonas* spp. from Chinese wheat fields. *Phytopathology*, 101: 14. 81-91.

